కైవల్యము

- సుధేష్ణ, La Plata, MD

లీనత పోర్చులో నిలబడి సంధ్యా సమయాన్ని తనను తానే మరచిపోయి పరికిస్తోంది. భర్త సారథీ వచ్చి లీనత ప్రక్కనే నుంచుని అందమయిన అస్తమయ దృశ్యాన్ని తన్మయంగా తిలకించే లీనతను చూస్తు శ్రీ శ్రీ అద్వైతంలో వ్రాసినది

"ఆనందం అర్ణవమైతే, అనురాగం అంబరమైతే, అన్నాడు. లీనత వెంటనే అందుకుని

"అనురాగపు టంచులు చూస్తాం, ఆనందపు లోతులు తీస్తాం- - , అంది.

వెనుదిరిగిపోతున్న పడతి పమిట చివర ఎగిరి కదలి పోతున్నట్టుగా, అసుర సంధ్యా సమయం అవని నుండి అనంతం దాకా, ఆరి పోయె ముందు హాసంలాగ- ప్రకాశవంతమైన సూర్యకాంతి సుప్రియానా రోడ్‌లోని గుడి శిఖరాన్ని తాకుతూ వెళ్ళి పోతోంది. అలా చూడ్డంలో లీనతకు ప్రశాంతము, ఆనందము అనిపిస్తుంది. యుగయుగాలుగా, తరతరాలుగా సకల జీవులు చూసె ఈసంధ్య - సృష్టి లయలకనుకూలంగా కదలి పోతూనే ఉంటుంది. లీనత దీర్ఘ నిశ్వాతీసుకుంది. ఆ పక్కనే ఉన్న సారథీ

"ఆ నిట్టూర్పు ఎందుకో!" అన్నాడు.

"నిట్టూర్పా ! కదలి పోయిన జీవితం గుర్తుకు వస్తోంది."

చేయెత్తి చెట్ల మాటున కనిపించె ఇళ్ళను చూపిస్తూ, "అటు చూడు! ఆనాడు నువ్వు పడిన శ్రమ గుర్తుందా! ఆనాటి నీ ఆలోచనల ఫలమే కదా ఇ కన్నుల విందైన జన సందడి, ఆ పార్కు అందులో ఆ చిన్నారి పాపలకు ఆడుకునే వసతులు, ముందు తరాన్ని చూసి మురిసి పోయె పెద్దలు. పెంచిన పెద్దలకు సౌకర్యాలను కలిగించలేదే అని బాధపడే తరానికిది ఉపశమనాలయం. అందరిని ఆదరించె అమర లోకం." సంతృప్తిగా అన్నాడు

"నేను చేసిన దానికంటె మీరు నన్ను ప్రోత్సహించి చేయించి నపుడు- అనుకున్న దానికంటె అధ్భుతంగా పనులు జరిగాయి. మంచి మనసుతో మొదలు పెట్టిన ప్రాజెక్టులు ఆత్మీయతను పెంచుకుంటూ, అనురాగాలను పంచుకుంటూ, అనుభవాలను యువతరానికి పంచి పెడ్తూ ఈనాటికి ఎనలేని శక్తితో ముందుకు కదులుతున్నాయి. నలుగురిలో పేరు కోసము, మెప్పు కోసము కాక మానవాళి వృద్ధి కోసం చేసిన కృషికి ఫలితం తప్పక లభిస్తుంది. ఆరోజుల్లో అనుభవం లేని నేను- - -ఇప్పుడు వేరు. అంధకారంలో ప్రాజెక్టు మొదలు పెట్టి నా అది అమలులోకి వచ్చేసరికి అమర లోకంలోకి వచ్చినట్లున్నది." అంది.

పొడుగ్గా, సన్నగా ఉండే లీనత మొహానికి బాబ్డ్ హెయిర్ ఒక నిండుతనాన్ని ఇచ్చింది. ఎప్పుడూ ఎనర్జెటిక్‌గా ఉండే లీనత అలా పోర్చులో ఆ సమయంలో సంధ్యా వందనం చేసె యోగినిలా ఉంది. ప్రతి మనస్సులో ఒక ప్రభాతం .

"నీ జీవితంలో ఒక ముఖ్యమైన నిర్ణయం చేయాల్సిన రోజులవి కదూ!" లీనత చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని ప్రేమగా నిమురుతూ అన్నాడు. మరుక్షణంలోనె ఆత్రుత నిండిన కంఠంతో లీనతను చూస్తూ, "నీకిష్టమైన డెసిషన్‌నే తీసుకున్నావు కదూ! చెప్పు!! " అన్నాడు. సారథి వైపు దీక్షగా చూసింది. కాల చక్రం వెనక్కి తిరిగి నెమ్మదిగా కదులుతోంది. ******** ఆ రోజుల్లోకి *******

అది ఒక స్టుడియో ఎపార్ట్‌మెంటు. లీనత బెడ్‌కమ్ సోఫా మీద కూర్చుని ఆలోచిస్తోంది. ఆర్కిటిక్ మేజర్‌లో డిగ్రీ తీసుకోగానే మంచి పెద్ద ఫర్మ్‌లో జాబు వచ్చింది. రెండేళ్ళు ఉద్యోగం చేసిం తర్వాత జాబ్ క్విట్ చేసింది. స్వంతంగా కన్‌సల్టెంటు గా పని చేసుకోవచ్చు ననుకుంది. కాని అనుకున్నంత ఈజీగా పని జరగడం లేదు. ప్రస్తుతం ఆదాయం లేదు. ఉన్నది ఎపార్ట్‌మెంటె అయినా అద్దె కట్టాలికదా! పెద్ద డ్రీమ్సు, సాఫిస్టికేటెడ్ అయిడియాస్ ఉన్నాయి. కాని డ్రీమ్ లోకంలోని తలుపులు తెరుచుకుని లోన అడుగు పెడితే కదా అయిడియాస్ అమలు జరిపేది. ఆర్కిటెక్ట్ కోర్సులో జాయిన్ అయిన నాడె తండ్రి సుదర్శన్ వద్దని చెప్పాడు. "నాజూకు అమ్మాయివి, ఈజీగా ఉండేది చూసుకో " అన్నాడు

"ఈరోజుల్లో కూడ ఈజీ, హార్డ్ అంటూ చూస్తె ఎలా! నన్ను మీరు ఓవర్ ప్రొటెక్టివ్ చేస్తారు. నేను జీవితంలో నేర్చుకోవాల్సినవి చాలా ఉన్న నాకు ఆర్కిటెక్ట్ కోర్సు చాలా ఇష్టం." అంది.

బిజీగా ఉండే ఉద్యోగాలతో ఫేమిలీని చూసుకోవడానికి ఓపిక, టైమ్ ఉండవేమోనని పేరంట్స్ ఉద్దేశ్యం. కాని ఆమాట అని ఆడవాళ్ళ రైట్స్‌లోకి దిగడం అతనికి ఇష్టం లేదు. పెద్ద ఆరిందాలా మాట్లాడె కూతురిని దగ్గరగా తీసుకొని (అమెరికా జీవితంలో అన్ని అందుతాయి ఒక్క పిల్లలు తప్ప) కర్కశంగా మాటాడ రాక " నీఇష్టం" అని మురిసిపోయాడు.

కాలేజీలో చేరిన రెండు సంవత్సరాలకె లీనత పేరంట్స్ కారు యాక్సిడెంటులో నలిగి పోయారు. హాస్పిటల్‌లో ఆఖరి క్షణాల్లో తండ్రి- - " నీకే ఇష్టమయినా సరే ఆలోచించి మంచిదని తోస్తే ఫలితం దక్కే వరకు సాధించు. సారీ బేబీ! నిన్నొంటరిని చేస్తున్నాము." అంటూ కళ్ళు మూసాడు తల్లి మృతదేహాన్ని దర్శించి మాటలకోసం తల్లడిల్లింది. చలనంలేని శరీరాన్ని చూసి ద్రవించింది. బేలగా, ఒంటరిగా మిగిలి పోయింది. తండ్రి మాటలు శిలాక్షరాలై లీనత మనసులో నిలిచి పోయాయి. పట్టుదలగా చదువు పూర్తిచేసింది. పేరెంట్సు మెమోరీస్ గుండెలను పెకలించేవి. ఎం

గారాబంగా పెంచారు! ఏదీలేదు, కాదు అనకుండా అన్నీ అమర్చే వారు. ఎంతో పొదుపు చేసినా కూతురు అడిగింది మాత్రం కాదనేవాళ్ళు
కాదు. తానెంత అదృష్ట వంతురాలో పేరెంట్స్ పోయిన తర్వాత గాని లీనతకు తెలిసి రాలేదు.
ఆరోజు నిరంజన్ లీనత ఎపార్ట్మెంట్‌కి వచ్చాడు. అతన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయినా ఆహ్వానించింది. కాన్సాస్ సిటీలో పెరిగినా మేరీలాండు
యూనివర్సిటిలో డిగ్రి చేసేవాడు. సుజనాంటీ ఇంట్లో తరుచుగా కనిపించేవాడు. ఆర్కిటెక్ట్‌ఫర్మ్‌లో పని చేస్తున్నపుడు తన ఫ్రెండుకు ప్లాను
కావాలని కొన్ని అయిడియాస్ చెప్పాడు. ప్లాను తీసికెళ్ళిన తర్వాత మళ్ళీ ఇదే చూడటం. రియల్ ఎస్టేటులో చాలా సంపాదించాడని
వింది. కొద్ది కాలంలోనే పైకి వచ్చిన యంగ్ ఇండియన్ అని అంతా చెప్పుకోవడమే కాదు అతని ముందు తెగ పొగుడుతారు. అలా
అందరు పొగిడినా అతడు ఏమాత్రము ఇబ్బందిగా ఫీలవడు. చాలా సంతోషంగా పొగడ్తలను స్వీకరిస్తాడు. అందరూ పొగిడితేనే తనకు
చాలా ఇష్టం అన్నట్లుంటాడు. షోఆఫ్ అతని మిడిల్ నేమ్. టిప్ టాప్‌గా డ్రెస్ చేసుకుంటాడు. ఏగడప కాపాట పాడ్తాడని వినికిడి.(అలా
పాడాలని చాలా మందికి ఉన్నా ఎలా పాడాలో, ఎక్కడ పాడాలో తెలీక -పాడే వాళ్ళ పీకల మీద కామెంట్సు చేస్తారు కొందరు.)
డబ్బుకోసం ఎవరిని మోసం చెయడు. బ్రతుక నేర్చిన మనిషి అని గౌరవిస్తుంది. తన దగ్గరకు వచ్చిన ఆ సక్సెస్‌ఫుల్ బిసినెస్ మాన్‌ను చూసి
లీనత మనసులో ఆవగింజంత అసూయ రేగింది. తను వచ్చిన పని , ప్లాను నిదానంగా అంతా విడమరిచి లీనతకు చెప్పాడు.
బ్రహ్మాండమైన ప్లాన్‌విన్నాక "వెరీ ఏంబిషెసియస్ పర్సన్" అనుకుంది. ఆలోచిస్తూనే ఫ్రిజ్‌లోంచి అతనికి కోక్ కేన్ తెచ్చి ఇచ్చింది.
సుప్రియానా రోడ్డులో ఉన్న గుడికి ఎడమ పక్క నున్న కొన్ని వంద ఏళ్ళ పైబడిన చిన్న ఇళ్ళు తీసేసి అక్కడ రిటైర్డ్ హిందూస్ హోమ్
కట్టాలని--మరో పక్కనున్న స్ట్రిప్ ఆఫ్ షాప్సు తీసేసి నర్సింగ్ హోమ్ కట్టాలని, అక్కడే పెద్ద హెల్త్ క్లినిక్ ఒకటి ఉండాలని చెప్పాడు.
గుడి వెనక ఉన్న వేర్ హౌస్ , ఆ పక్క అబాన్డన్డ్ ఇళ్ళు కొనేయ్యవచ్చు. పాత షాప్స్‌ను తీసెయ్యడం సాధ్యమయ్యే పనులేనా! అని
లోలోనే అనుకుంది. లీనతని ఈ ప్లాను వేయమంటున్నాడు. ఊపిరి బిగబట్టి అంతా విని ఉక్కిరి, బిక్కిరైంది. మనసు ఎగిరి గంతులేస్తోంది.
అన్ని భావాలను కనిపించకకుండా జాగ్రత్త పడింది. నిరంజన్ కోక్ కేన్‌ను ఓపెన్ చేసి ఒక సిప్ తీసుకుని పక్కనే పెడ్తూ--
"షాప్స్, ఆ ఇల్లు జూయిష్ ఓనర్‌ది. అతను అమ్మాలంటె మనము ప్లానంతా చూపించాలి. ఇవన్నీ గుడికి సంబంధించినవే అని చెప్పాలి.
అప్పుడు ఈజీగా ఒప్పుకోవచ్చును. అతను అమ్మితే మిగతా వాళ్ళు ఈజీ. ముందుగా ఈ స్కెచెస్ అన్నీ వేస్తె మనం వెళ్ళి గుడి
మేనేజర్‌కి చూపిద్దాం. నీ డ్రాయింగ్స్ మేనేజరుకు నచ్చి వాళ్ళ కమేటికి రెకమెండు చేస్తానంటె వాళ్ళతో పార్టనర్‌షిప్ చేస్తాను. బిల్డింగు
పర్మిషన్ , లీగల్ పనులన్నీ నేనే చూసుకుంటాను. "కోక్ సిప్ తీసుకుని " లోను, కాంట్రాక్ట్స్ నేనే తెస్తాను. ఈపనులు అవుతూండగానే
ఇన్వెస్టర్స్‌ని తీసుకొస్తాను. ఆ తర్వాత అంతా హాట్ కేక్‌లా అయిపోతుంది. లీనతా! ఏమంటావు?" లీనతను పరీక్షగా చూస్తూ
అన్నాడు.
"నాకు సాలరీ ఎవరిస్తారు? ఎంతిస్తారు?" మనసులో బాదర్ చెసె క్వెశ్చన్‌ను అడిగెసింది.
"ఈ బ్రహ్మ రథం (స్కీమ్) కదిలి ముందుకు వెళితె దీనికి నువ్వు ఆర్కిటెక్ట్‌వే గాక నా ముందు ప్రాజెక్ట్‌లలో కూడ నిన్ను తీసుకుంటాను.
ఇది మొదలు పెట్టిన దగ్గరే ఆగి పోతె నీకు, నాకు సాలరీ ఉండదు."
ఆంత పైకెత్తి కింద పడేసినట్లు ఫీలయింది లీనత. మరుక్షణమే తట్టింది- ప్రస్తుతం నిరుద్యోగి- ఇలాగే సాగితే హోమ్‌లెస్ కూడా అవొచ్చును.
వచ్చిన ఆ ఒక్క అవకాశాన్ని వదులు కొని చేసేదేమీ లేదు. అందుకే ఆ డిజైన్సు వేయడానికి ఒప్పుకుంది.
"శుభంగా మొదలు పెట్టె సూచనగా ఈరోజు డిన్నరుకి వస్తావా?" నిలబడి చేతులు రెండు పాంటు జేబుల్లో పెట్టుకున్నాడు. కలిసి ప్రాజెక్టు
చెయాలనుకున్నందుకు వెళ్తె బావుంటుందేమోనని ఆలోచించినా
"సారీ - వీలు కాదు. నాకు వేరె డిన్నర్ ప్లానుంది." అంది.
రఘు ,తను డిన్నరు కెళ్దామని అనుకున్నారు. రఘు, లీనత క్లాసు మేట్స్. స్కూలు అవగానే లీనత మేరీలాండు యూనివర్సిటీ కెళ్ళింది.
రఘు ఇంజనీరింగు చేయడానికని యమ్. ఐ. టీ. కెళ్ళాడు. ఇప్పుడు మేరీలాండులోనె జాబు చెస్తున్నాడు. హాండ్సమ్‌గా ఉంటాడు.
చార్మింగుగా మాట్లాడతాడు. అన్నింటికంటె ముఖ్యంగా లీనతను పిచ్చిగా ఇష్టపడతాడు. అంతగా ఇష్టపడే ఫ్రెండు ఉండటం లీనతకు
ఆత్మ బంధువుల కొరత లేకుండా పోయింది.
ఓ మూడు వారాల తర్వాత , రాత్రింబవళ్ళు పని చేసి , పూర్తిచేసిన ఫైనల్ డ్రాయింగ్సు అన్నీ కార్పెట్‌మీద పరిచి పరీక్షగా చూసుకుని
తృప్తి పడింది. నిరంజన్ ఊళ్ళోలేడు. ఓషన్‌సిటీలొ కాన్ఫరెన్సుకెళ్ళాడు. రేపె వస్తున్నాడు, కాని మేనేజరుకు అసలు వీలు కాదన్నాడు.
ఒక వారం వరకు ఆగాలి. ఫైనల్ కరెక్షను కాగానె అవన్నీ చూపించాలని ఎంతో ఉత్సాహంగా ఉంది. వెంటనే గుడి మేనేజరును కాల్ చేసి
అన్నీ వివరంగా చెప్పింది. చూడాలని ఉంది కాబట్టి వీలైతే వెంటనే రమ్మని, ఇప్పుడు తనకు ఒక గంట టైముందని అన్నారు. ధైర్యం చేసి
లీనత ఎపాయింట్‌మెంటు తీసుకుంది. పేపర్సు అన్నీ పోర్టుఫోలియోలో సర్దుకుని వెంటనే బయల్దేరింది. ఒక వాలంటీరు వచ్చి
"హేవె సీట్, మేనేజర్ విల్ బి హియర్ ఎనీ మినిట్." అంది.

నర్వస్‌గా ఉన్నా సర్దుకుని కూర్చుంది. అంతకు ముందు రోజె వెళ్ళి గుడి దగ్గర ఉన్న ఇళ్ళు , ప్లేసెస్ అన్నీ చూసింది. లాండుకు తప్ప దేనికి విలువ ఉన్నట్లు అనిపించలేదు. కాబట్టి వాటిని తీసెయ్యడం ఏమంత కష్టమైన పని కాదు. పోర్టుఫోలియోను తాకి తృప్తి పడింది. పరిసరాలను గమనించి ఆ గుడికి అనువుగా ఉండేట్లు వేసింది. అప్పుడే రూములోకి వచ్చినతను నమస్కరించి

"ఐథింక్ యూఆర్ మిస్ లతికా." అంటూ అతను డెస్క్‌వైపు నడడిచాడు.

"యస్, ఐయామ్. నమస్తే" అంది.

గెస్ చెసిన దానికంటె చిన్నవాడు. సన్నగా, పొడుగ్గా, తెల్లగా ఉన్నాడు. ప్లెజంటు ఫేస్, నల్లగా వత్తుగా ఉన్న జుట్టును నీటుగా బ్రష్ చేసుకున్నాడు. ఆయన గదిలోకి రాగానే గంధం వాసన వచ్చింది. కొస్త దూరంలో ఉన్న టేబుల్ వెనక చెయిర్‌లో కూర్చుని చేతులు మూసుకుంటూ

"రామనాధం పంతులు గారు గంధం పొడి కలపమంటె కలిపిచ్చాను. ఏ ఫర్‌ఫ్యూమ్ అయినా గంధం ముందు దిగ దుడుపేగదా!" స్వగతంలా పైకి అనుకుంటూ చేతులు వాసన చూసుకున్నారు. ఏం చెప్తారు చెప్పండి అన్నట్లు చుసి, నా పోర్టుఫోలియో చూసారు.

"మీరేమి అనుకోక పోతె -- ఈరోజు ఇక్కడ నా పని అయిపోయింది. పక్కనే ఉన్న ఇంటికెళ్ళి అవన్నీ చూద్దాం. వాలంటీర్స్ క్లీన్ చేయడానికి వస్తారు."

"సరేనండి." అంటూ లేచింది.

అనగానే డ్రాయరుకు తాళం వేసి నడిచారు. లీనత అతని వెనకే నడిచింది. ఆ పక్కనే ఉన్న చిన్న ఇంటికి వెళ్ళాక , ముందు గదిలో చెయిర్ చూపించారు. ఇల్లు పాతదని ఆ గోడలే చెస్తున్నాయ. ఆ పక్కనే షెల్ఫ్ నిండా బుక్స్ ఉన్నాయి. దాని ముందు కూర్చుండటం మూలాన ఆ బుక్స్‌ను చూడాలని ఉన్నా చూళ్ళేక పోయింది. బుక్స్ చుస్తె కాస్తైనా అతని గురించి అంచనా వేయొచ్చనుకుంది. అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న ఆ గది అతను ఒంటరిగాడని చెప్తోంది. సున్నిత స్వభావుడు, జ్ఞాని అనిపించింది.

చల్లకొచ్చి ముంత దాచడ మెందుకని - వెంటనే పేపర్సు అన్ని తీసి అతని ముందు పరిచింది. అతను ఆసక్తిగా వాటి వేపు చూసాడు. లీనత ఒక్కొక్కటే చెపుతోంటె శ్రద్ధగా వింటూ వాటిని స్టడీ చేసారు. అతని ఇంటరెస్టు చూసి లీనత ఆపకుండా చెపుతోంది.

"ఈ పక్క రిటైర్డ్ కమ్యూనిటీ, టూ ఫ్లోర్సుఉంటుంది. పైన కొంచం ఏక్టివ్‌గా ఉండేవాళ్ళు ఉంటారు. ఫస్ట్‌ఫ్లోరులో ఒక జిమ్, తెరపీ రూముకి హాలు ఉంటుంది. ఈ ప్లాను వల్ల మొదట్లో గుడికి పెద్దగా లాభం కనిపించక పోయినా ఒకసారి లాభాలు రావడం మొదలు పెడితే ఇక ఆగవు. ముఖ్యంగా మన కమ్యూనిటీకి చాలా మేలు జరుగుతుంది." వింటున్నాడా ! లేదా! అని ఒకసారి పరికించి మళ్ళీ చెప్పటం మొదలు పెట్టింది. "పెద్దవాళ్ళయ్యాక దేవుని యందు మనసుంచి సశేష జీవితం గడపాలని కోరుకుంటారు మనవాళ్ళు. కొంత మంది డ్రైవ్ చేసె స్థితిలో ఉండక పోవచ్చును. రాను రాను అందరూ ఆ స్థితిలోకె వచ్చె అవకాశం ఉంటుంది. అందరూ ఉద్యోగాలు చేసె ఈరోజుల్లో పేరంట్సుకి ఎన్నో చేయాలని ఉన్నా పరిస్థితులు కలిసి రాక పోవచ్చును. లోకల్ నర్సింగ్ హోమ్స్ ఉన్నా అక్కడ మన ఫుడ్, మన పూజలు వేరు. తోటి వారితో కాలక్షేపమనేది సున్నా. దైవ దర్శనం కోసం ఎదురు చూడ నవసరం లేదు." రెండు బిల్డింగులను వాటి మధ్య నున్న పాసేజి చూపిస్తూ, "ఈ రెండు బిల్డింగుల మధ్య ఎన్‌క్లోజ్‌డ్ దారి ఉంటుంది. ఆ పక్కది నర్సింగు హోమ్ , ఫిజికల్‌గా వాళ్ళకి హెల్ప్ అవసరం ఉంటుంది కాబట్టి వాళ్ళున్న బిల్డింగు లోనే క్లినిక్ ఉండే విధంగా ప్లాను ఉంది. రిటైర్డ్ అయినా చాలా మంది వాలంటీర్లుగా హెల్ప్ చేయించే ఏర్పాటు ఉంటె బావుంటుంది. ఒకరి ఫీలింగ్సు మరొకరు అర్ధం చేసుకోగలరు. వింటర్‌లో కూడ వాళ్ళ వాలంటీరు పని ఆగదు. క్లినిక్‌కి వెళ్ళాలన్నా వాళ్ళు ఎవరి రైడ్ కోసం ఎదురు చూడ నవసరం లేదు. ఆ వయస్సులో వాళ్ళకి గుడి, హెల్త్‌కేర్, సోషల్ కంపెనీ ఉంటె అంతకంటె ఏంకావాలి! అక్కడ ఎంటర్‌టెయిన్‌మెంట్ హాలోకటి/ మూవీ హాల్ ఒకటి కట్టాలి. గుడి కుడివైపు ఉన్న పాత ఇల్లు తీసేసి ఆ ప్లేస్ అంతా యూజ్ చేసుకుని మూడు టౌన్ హౌస్‌లు కట్టొచ్చు. పూజారికొకటి, మేనేజరుకొకటి, దూరం నుండి వచ్చే స్వాములకొరకొకటి ఉంటుంది. వాటి వెనకాల రెండంతస్థుల పార్కింగ్ గరాజ్ కట్టొచ్చు. అందరికి సదపాయంగా ఉంటుంది. ఆ పక్క పార్కు ఉంటుంది. చిన్న పిల్లల రెక్ రూమ్ కూడా ఉంది." అన్నీ చెప్పడం ముగించి ఊపిరి బిగబట్టి అతన్ని చూసి, అతనిలో రెట్టింపయిన ఆసక్తి చూసి సంభ్రమాశ్చర్యాలలో తలమునక లయ్యింది.

"బ్రహ్మాండంగా ఉంది ప్లాను. ఈ మధ్య చాలా మంది పేరంట్స్ ఈ దేశం వచ్చి తమ పిల్లలున్న దగ్గరే శేష జీవితం గడపాలని ఇక్కడే సెటిల్ అవుతున్నారు. లీనత గారు, మీరు ఇంత చిన్న వయస్సులో ఇవన్నీ ఎంత చక్కగా ఆలోచించారు. ప్రతి చిన్న అవసరాన్ని గుర్తు పెట్టు కున్నారు. పేరంట్సును తమ దగ్గరె ఉంచు కోవాలని ఎంతో కోరికగా ఉన్నా వారి పరిస్థితులు, వీరి ఆరోగ్యము పడనీయదు. ఎలా? ఏమీ చేయాలి ? అని దిగులు పడేవాళ్ళు ఉన్నారు. వాళ్ళ మనసుకి ఇది ఉపశాంతి నిస్తుంది. ఇక ముందు ముందు రిటైర్డ్ జనాభా

పెరిగే అవకాశం ఎక్కువ ఉంది. ఈ ప్రాజెక్టు ఖర్చులు భరించాల్సి వస్తే గుడి దెబ్బ తింటుంది, కాని దాని ఖర్చులు దానికి సరిపోతే ఏ పదో పరకో గుడి అఫర్డ్ చేయ గలదు. యూత్ వాలంటీర్స్ కూడ ఇన్‌వాల్వు కావచ్చును. "లీనతను చుస్తూ," ఇలా మంచి ఐడియాస్ ఉన్న వాళ్ళు ముందుకు వచ్చి సహకరిస్తే ఒక్క గుడే కాదు సంఘం కూడ ఎంతో బాగు పడ్తుంది. మీ ప్లాన్సు పర్‌ఫెక్ట్‌గా ఉన్నవి. నేను మా కమిటీ వాళ్ళతో మాట్లాడి మీకు ఫోను చేస్తాను. నెక్ట్స మీటింగులో మీరు వచ్చి ప్రెజంట్ చేయండి. అప్పుడు అన్నీ మాట్లాడు కోవచ్చును." అన్నారు.

"మీకు నచ్చింది అని విని నాకు చాలా సంతోషంగా ఉందండి." నవ్వుతో అతనికి నమస్కరించి వెళ్ళి పోయింది. నిరంజన్ రాగానే ఈ న్యూస్ చెప్పాలి. అసలు ప్లాను గురించి నిరంజన్‌కి ఐడియాలేదు.

మరునాడే నిరంజన్ రాగానే ఫోను చేసి "పీకింగ్ కింగ్ "లో ఉన్నరు మీటింగుకి రమ్మన్నాడు. లీనత ముందుగా వెళ్ళింది. ఒక బూత్‌సీట్స్ రిజర్వు చేసినట్లున్నాడు, పేరు చెప్పగానే వెయిటరు తీసికెళ్ళి కూచోబెట్టింది. నిరంజన్ రానె వచ్చాడు-ఏజ్ యూజువల్ టిప్‌టాప్‌గా ఉన్నాడు. రాగానే టకటకా జరిగిందంతా చెప్పేసింది.

-తాను లేకుండా ఒక్కతే వెళ్ళిందా! నేనొచ్చె వరకు ఆగలేకపోయిందా!! అని మనసులోనె అనుకున్నాడు నిరంజన్.

"మేనేజరుకి ప్లాను చాలా నచ్చింది. వాళ్ళ కమిటీతో మాట్లాడి ఫోను చెస్తానన్నారు. అప్పుడు మనమిద్దరం వెళ్ళి అన్నీ ఎక్స్ ప్లెయిన్ చేయాలి."

"కంగ్రాట్స్ ! మానేజరుకి నచ్చిందీ అంటె మన రొట్టె విరిగి నేతిలో పడ్డట్టే. మేనేజరు ఎలాంటి మనిషి? మనకి ఫర్దర్ ఎంత హెల్ప్ చేస్తాడూ! అని.."

"సంఘాభి వృద్ధి కోరే మంచి వారు. ముఖ్యంగా మాట ఇచ్చి తప్పేవారు కాదని పించింది. ఎగ్రానమీలో పి.హెచ్.డి. చేసినా అన్నీ వదిలేసి సాధువులా ఉన్నారు. చూస్తె నువ్వు కూడా లైక్ చేస్తావు."

"గుడి కమిటీ వాళ్ళ గురించి ఆలోచించాలి. నీబాయ్ ఫ్రెండు ఎవరతను........(గుర్తు చేసుకున్నట్లుగా కాసేపు ఆగి)..ఆ. రఘు కదూ! .. అతని ఫాదర్ ఈ గుడి ఫౌండర్స్‌లలో ఒకరనుకుంటాను- అతనితో ఇన్‌ఫ్లూఎన్సు చేయించు." నిర్మొహమాటంగా అంటున్న నిరంజన్‌ను ఒకసారి అన్ హేప్పీగా చూసింది .

"ఆ విషయం తర్వాత చూద్దాంలే. వాళ్ళు ఈ ప్లాను కాదంటారా? వాళ్ళకు ఏ కష్టం లేకుండా గుడి చుట్టూ మన కమ్యూనిటీని నిర్మిస్తున్నాము. సొసైటీలో అందరికి చాలా హెల్ప్‌ఫుల్‌గా ఉండే ప్రాజెక్టు ఇది. నువ్వసలు ఫైనల్ డ్రాఫ్ట్ చూడనేలేదు." శక్తిని పుంజుకుంటూ అన్నది.

"నాకా ప్లానుతో పనిలేదు. వాళ్ళకు నచ్చాలి. అది నీవంతు. నాకు కావాల్సింది ఇన్వెస్ట్ మెంటు అండ్ ప్రాఫిట్ మాత్రమే. టెంపుల్ అండ్ ఇన్‌వెస్టర్స్ డబ్బు పెట్టాలి, లీగల్‌పేపర్స్ అండ్ వర్క్‌ంతా నేను చూసుకుంటాను. నాకు సాలరి ప్లస్ పార్టనర్‌షిప్ కావాలి. నీ సాలరి కూడ వాళ్ళె ఇవ్వాలి." నిస్సంకోచంగా మాట్లాడే అతని తీరుకి స్టర్న్ అయింది. లీనతకి కడుపులో తిప్పుతున్నట్లు అయింది. అలక్ నిరంజన్ అంటారు కొందరు-కాని గ్రీడీ నిరంజన్ అనాలనిపించింది. హీఈజ్ వెరీ ప్రాక్టికల్ పర్సన్ అనుకుంది. ఈ ప్రాజెక్టు చాలా నచ్చింది లీనతకి, పైగా వేరే జాబు లేదు, కనీసం ఇది వర్కవుట్ అవుతే అని ఎంతో అనుకుంది.

ఆ ఈవినింగ్ రఘుకి ఫోను చెసింది. మరునాడు రఘు తో పార్కులో వాకింగు కెళ్ళింది. లీనత తన ప్లాను అంతా చెప్పింది. రఘు సంభ్రమంగా

"పెద్ద ప్రాజెక్టు చేపట్టావన్న మాట. నిరంజనుతో కేర్‌ఫుల్‌గా ఉండు. పెద్ద చాప చిన్న చాపను తిని పెరుగుతుంది అనేది అతని విషయంలో హండ్రెడ్ పర్సెంటు నిజం. ఆయన నిజంగా దానకర్ణుడు అనుకునేవు- నో.నో.. వాళ్ళది వీళ్ళకి -వీళ్ళది వాళ్ళకి ఇచ్చే ముందు తన చేయి, నోరు తాకిస్తాడు అంతే. చాలా మంది చేసె పనే అది. అందుకే కొందరికి ఎన్ని దానాలు చెసినా వారి పేరు వినిపించదు కాని వారి పక్కనుండే ఏ కీర్తి రాబందుల పేర్లో వినిపిస్తాయి. ఎనీవే--డాడీతో చెప్పించినా--ఆ పక్క లాండు అండ్ ఆ వేర్ హౌస్ ఎవరిదో తలుసా! అవి మేయరు ప్రాపర్టి. ఆ జూయిష్ గై ఎవరో తెలుసా? మేయరుకి ఫ్రెండు. అవి కొనడం మీతో అయే పనేనా!"

"ఆ సంగతి నాకు తెలీదు. నిరంజను అన్నీ తాను చూసుకుంటానంటున్నాడు."

"డాడీతో చెప్పమంటావు?" అనుమానంగా అడిగాడు.

రెండు రోజుల తర్వాత మేనేజరు ఫోను చేసి కమిటీ మెంబర్సు మీటింగుకి రమ్మని చెప్పారు. నిరంజను ఈ సారి కూడ ఏదో మీటింగు కెళ్ళాలి కుదరదన్నాడు. లీనత ధైర్యం చేసి తానే బయల్దేరింది. వాళ్ళల్లో అమెరికా అండ్ ఇండియా మర్యాదలు కలిసి పోయి అతిగా

అనిపించింది. మేనేజరు పక్కనే కూర్చున్నారు కాబట్టి కాస్త ధైర్యంగా ఉంది లీనతకి. నిరంజను కూడ ఉంటే బావుండునని అనిపించింది. ఫోర్టీన్ మెంబర్సు ఉన్నారు. లీనతకు తన డ్రెస్ గుర్తు కొచ్చి అన్‌కమ్‌ఫర్టబుల్‌గా ఫీలయింది. టెంపుల్ కదా ఈ డ్రెస్ వెసుకోవడం ఎప్రాప్రియేటు కాదేమోనని నర్వస్‌గా ఫీలయింది. అంతలో మేనేజరు లీనతను అందరికి పరిచయం చేసి , ప్రాజెక్టు గురించి క్లుప్తంగా చెప్పారు. మేనేజరు సహృదయుడు. అతను ప్రశాంతంగా చెప్తూంటె ఆ ప్రాజెక్టుకే విలువ పెరిగినట్టుగా అనిపించింది. అన్నీ మరిచి పోయి ఉత్సాహంగా ప్లాన్లోని అన్నీ వివరంగా చెప్పింది. అందరూ తలలూపి , ఒకరినొకరు చూసుకుని , జతలుజతలుగా రూము బయటకెళ్ళి వచ్చారు. అంతసేపు మేనేజరు లీనతను బుక్స్, కల్చరు, లైఫ్, గురించి మాట్లాడిస్తూనే ఉన్నారు. చివరికి అందరూ రూములోకి వచ్చాక ప్రెసిడెంటు-

"ప్రాజెక్టు బావుంది. మాక్కొంచెం టైము కావాలి. ఆలోచించుకుని వన్ వీక్‌లో ఏ సంగతి చెబుతాము." అన్నారు.

ఒక వారం తర్వాత మేనేజరు ఫోను చేసి "మీ పేపర్సు అన్నీ తీసికెళ్ళండి. కమిటీ డినై చేసింది. సారీ ఎబౌటిట్" అన్నాడు. వెంటనే వెళ్ళి పోర్టుఫోలియో తీసుకుని ," మీకి ఐడియాస్, ప్లాను అంతా నచ్చిందన్నారు. మీరు ఇంకొంచెం ప్రెషర్ పెడ్తారేమో ననుకున్నాను. మీరు స్ట్రాంగ్ సపోర్టరు నన్నారు." హెల్ప్‌లెస్ గా అంది.

"వాళ్ళు కాదు అంటే చెసేదేమీ ఉండదు. ప్లాను నచ్చినా రడీగా లేమంటున్నారు. అయినా ట్రై చేసాను. సారీ."

"సంఘంలో జరిగే మంచిని ఎంతో సపోర్టు చేస్తూ ఆవేశంగా మాట్లాడారు. ఈ మంచి పనిని కాదన్నందుకు కోపంగా లేదా!"

భుజాలు ఇబ్బందిగా కదిపి, "కొన్ని అంతే, నేను వివరంగా చెప్పలేను." అన్నాడు.

రఘు రైడ్ ఇచ్చాడు. వీకెండు కదా, వెంట వస్తానని వచ్చాడు. డీల్ పోయినందుకు లీనత మూడంతా మాడిపోయింది.

"డిన్నరు కెళ్దామా? "

"నాకు మూడు బాగా లేదు. ఇంటికెళ్తాను." అంది. ఇంటికి కాస్త దూరంలో కారు ఆపి,

"చాలా రోజులుగా నీతో ఒక విషయం అడగాలను కుంటున్నాను. కాని ఇప్పుడు కాదులే--"

"డిన్నరు కెళ్ళి నవ్వుతూ కూర్చునే మూడు లెదు కాని నువ్వు చెప్పేది వింటానులె . చెప్పు."

"ఐలవ్‌యూ లీనతా. నీ కిష్ట మయితే మనిద్దరం పెళ్ళి చెసుకుందా. రెంటు పే చెయ్యాలి , జాబు లేదు-అనే బాధలు నీకుండవు. మనిద్దరం కలిసి బిజినెస్ పెట్టుకుందాం లేదా ఏదైనా జాబు చూసుకుందువు," అన్నాడు రఘు ప్రేమగా. తానంటె ఇష్టమే అయినా ఇలా ప్రపోజ్ చేస్తాడని అనుకోలేదు. అందుకే ఆశ్చర్య పోయింది. ఇల్లు చేరుకున్నారు.

"నేను లోపలికి రానా?"

"వద్దు" అంది.

"నేనడిగిన దానికేమంటావు?"

తెగని ఆలోచనలతో లీనత మనసు బరువుగా ఉంది. ఒక్క క్షణం ఆగి,

"రఘూ! నీవు చాలా మంచి వాడివి. నువ్వంటె నాకు చాలా ఇష్టం కాని పెళ్ళి చేసుకోవడం వేరు, మంచి స్నేహితుడిగా ఇష్ట పడటం వేరు. నిన్ను సిన్సియర్‌గా లవ్ చేసె గర్ల్‌నే చేసుకుంటె నువ్వు సుఖపడ్తావు. నిన్ను హర్ట్ చేయాలని నాకెప్పుడూ లేదు. సారీ."

"నీమనసు బాగాలేకపోతె ఇంకోసారి మాట్లాడుకోవచ్చునులే. నువ్వు ఇబ్బంది పడ్తూంటె చూడలేక పోతున్నాను. ప్రశాంతంగా ఉన్నపుడు ఆలోచించు కోవచ్చునులే."

" ఆ విషయంలో నా మనసు గురించి నాకు బాగా తెలుసు. ఆలోచించాల్సింది ఏమీ లేదు. మనం కలిసి తిరగడం మానెస్తె మంచిది. డిఫ్ఫరెంటు ఫీలింగ్సుతో ఉంటే మిస్ అండర్‌స్టాండింగ్సు వచ్చే అవకాశాలు ఎక్కువుంటాయి."

ఎరుపెక్కిన అతని మొహం చూసి క్షణం భయపడింది. ఒక్కక్షణంలో ఎంత మార్పు. కలిసి తరిగి ఇంకా హర్టు చేసుకునే కంటె గడ్‌బై చెప్పడం ఇద్దరికి మంచిదేమో. రఘు కారు లోంచి దిగి వచ్చి షేక్‌హాండ్ ఇచ్చాడు. చేయిని వదలకనే వదిలి లీనత కళ్ళల్లోకి చూసి "గుడ్‌బై లీనతా!" అంటూ వెళ్ళి పోయాడు. లీనత చాలా నీరసంగా ఎపార్టు మెంటు వేపు నడిచింది. జాలితో పెళ్ళి !! నో...నో.. లాంజ్‌లో మెయిల్ పికప్ చేసుకుని ఎపార్టు మెంటువేపు నడిచింది. రఘు చాలా మంచివాడు.-రఘును చాలా హర్టు చెసాను. పెళ్ళిచెసుకి ఇద్దరం హర్టు అవుతాం. అనుకుంది. కీస్ తీసి డోరు ఓపెన్ చేయబోయింది. కీస్ కిందబడ్డాయి. నీరసంగా వాటిని అందుకోబోయింది. అంతలో వెనక నుండి లీనత కంటె ముందుగా కీస్ అందుకుని తలుపు తీస్తూ నిరంజన్... ఆశ్చర్యపోయింది.

"హాయ్ లీనతా!" కీస్ లీనత కిస్తూ అన్నాడు నిరంజన్.

"హాయ్ నిరంజన్, ఎప్పుడొచ్చావు?" అతని చేతిలోని షాంపెయిన్ బాటిల్ చూస్తూ అంది.
"వాళ్ళు డినై చేసారు" చాలా చిన్నగా చెప్పింది. ఎన్నో ఆశలు తెచ్చిన ప్రాజెక్టు-ప్చ్- ఎన్ని నిరాశలను నింపింది!
"నాటైము ఎంత వేస్ట్ చేసాను దాని కోసం." పరధ్యానంగా అన్నాడు.
"నేను ఎంత వర్క్ చేసాను!! నా టైము గురించి ఏమంటావు?" పనే కాదు, మనసు నిండిన ఆశల గురించి ఎవరికి చెప్పాలి.
"ఐనో.. బట్ ఏంచేస్తాం! సెలబ్రేట్ చేసుకుందామని.. ఇదిగో...." షాంపెయిన్ బాటిల్ చూపిస్తూ అన్నాడు. లీనత లోపలికి అడుగేసింది.
"ఫెల్యూరును మరిచి పోవడానికిది ఉంది. ఇద్దరమూ షేర్ చేసుకుందాము. మరో ప్రపంచంలో మునిగిపోదాం." హుషారుగా అన్నాడు.
కాసేపు మాట్లాడే వాళ్ళు ఉండాలని అనిపించింది లీనతకు. నిరంజన్ తీరు చూస్తూంటే అయోమయంగా ఉంది. నెమ్మదిగా ఉంటే తెలివి తక్కువ అనుకొని చనువు చూపించడం అతని నైజం. ఈక్షణంలో అతని తీరును భరించే మూడు లేదు.
"థాంక్స్- ఈ రోజు నాకు వంటరిగా ఉండాలని ఉంది." అని జవాబిచ్చింది. ఆమె వెనక లోనికి అడుగు వేస్తూ
"కమాన్.. రిలాక్సవు. నీకీ అవకాశం ఇచ్చినందుకేనా ఈ ఈవినింగ్ నాతో స్పెండు చెయ్యి."
దభీమని తలుపు వేయబోయింది. చిరాకుగా ఉంది లీనతకు. వెంటనే చేయితో బలంగా తలుపును తోసాడు.
"నాకు అవకాశం ఇచ్చావా నువ్వు! ?" కోపం బుసలు కొట్టింది లీనతలో. ఈ మనిషి హాయిగా తిరుగుతూంటె మూడు వారాలుగా తానెంత కష్టపడింది. ఛీ! ఈ మనిషితో మాట్లాడి లాభం లేదు.-అనుకుని
"బై నిరంజన్--" అంటున్న లీనత మాటలు వినకుండా తలుపు తోసి పట్టుకుని, "నా మాట విను." అన్నాడు. ఒక్క క్షణం నిర్ఘాంత పోయినా వెంటనే, "గెటవుట్ ఆఫ్ మై ప్రాపర్టీ ఆర్ ఐ విల్ స్క్రీమ్" గొంతు చించుకుంది. వెను దిరిగి కోపంగా గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఇప్పుడే తెలిసింది- ముల్లును ఎదిరించే పూలుంటాయని-(సినారె)
తలుపు లాక్ చెసుకుని స్థాణువులా నిల్చుంది. లీనత మనసు పరిపరి విధాలా ఆలోచిస్తోంది.--ఈరోజిలా జరిగిందేమిటి! భవిష్యత్తులో ఏమి ఎదురు చేస్తోంది తనకోసం!! తనకు భవిష్యత్తు ఉందా!!! -తనంటే ఇష్టపడె ధనం, రూపం, గుణం ఉన్న ఇద్దరిని తోసేసిందీనాడు. ఇది అన్నాచురల్-తనలో ఏదైనా అబ్‌నార్మాలిటీ ఉందా! తనకేం కావాలి ఎవరు కావాలి? -అని ఆలోచించింది. తండ్రి చెప్పిన మాటలు జేగంటలుగా వినపడ్తున్నాయి.-తనకు కావాల్సింది ప్రశాంతమైన చాలా మామూలు జీవితం, తన పేరెంట్స్‌లా తనను అన్ని సమయాలలోను ప్రేమించే హృదయం ఉన్న మనిషి, ఆడంబరాలలో ఆత్మీయతనే మరిచిపోయే వారుకాదు. ఒకరి అంతస్థులను కొలిచి అసంతృప్తి పడే వారు కాకూడదు. అలా ఎవరుంటారు!
మనసులో తళుక్కున మెరుపు లా మెరిసిన రూపు. "తనకు తెలీనిది తన మనసులో ఉందా!" ప్రాజెక్టు తీసికెళ్ళిన మొదటి రోజునుండి అతని నిదానము, సాధుస్వభావము లీనత మనసులో తిష్టవేసుకున్నాయి. ఇది రిడిక్యులస్ అనుకుంది. అతను మహానుభావుడు, పరమార్థంలో అర్థం వెదక వద్దంటారు. అయినా పరమార్థంలో నా జీవితార్థం ఉందేమో. పెళ్ళి గురించి టాపిక్ వచ్చినపుడు అతను," ఆ సమయము, సరియైన మనిషి కలిసి వస్తే కళ్యాణం కదం తొక్కుతూ వస్తుంది." అన్నారు. లీనత చాలా సేపు అలా ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది.-అతనిలో తనకు కావాల్సినవన్నీ ఉన్నవి. ముఖ్యంగా అతన్ని లవ్ చేస్తోంది. చదువు, జ్ఞానము, సహృదయము, అవకాశం ఉండీ మామూలు జీవితం కావాలని కోరుకునే సాధువు. ఈకొన్ని వారాల్లోనే గంటలు గంటలుగా ఎన్నో సబ్జక్ట్సు గురించి చర్చించు కున్నారు. అతనితో మాట్లాడుతూ గడిపిన గంటలు లీనతకెంతో ప్రశాంతంగా ఉండేది. చిరాకు, పరాకు లేక చిరునవ్వుతో ప్రతి టాపిక్‌ను పండులా వొలిచి పళ్ళెంలో పెట్టగలరు. హీఈజ్ కూల్ అనుకుంది. పేరెంట్స్ పోయిన తర్వాత ఆ ప్రశాంతత అతని దగ్గరే అనిపించింది. అతని దగ్గరకళ్ళి నా ఫీలింగ్సు చెప్పాలి. ఫూలిష్‌గా ఉంటుందేమో! రేపు వెళ్ళి మాట్లాడొచ్చు, కాని రేపు చాలా దూరంలో ఉన్నదనిపించింది. అతని గురించి ఆలోచించాక లీనత మనసు నిలవడంలేదు. వెళ్ళాలని నిశ్చయించు కున్నాక లీనతలో అంతర్మథనం ఆగిపోయింది. ఓహ్! గాడ్ హెల్ప్ మి!! అనుకుని వెంటనే హేండ్‌బేగ్ తీసుకుని మేనేజరు ఇంటివేపు బయల్దేరింది. బస్‌లో పదిహేను నిమిషాలకంటె ఎక్కువ కాలేదు. టెంపుల్ దగ్గర దిగి అలా కాసేపు నుంచుని సాలోచనగా తెల్లటి బిల్డింగ్ వెనక ఆకాశంపై సూర్యాస్తమయం పులిమిన రంగుల తేజస్సు, ఆ మనోహర దృశ్యాన్ని క్షణాలు, నిమిషాలు చూసింది. మెల్లగా పక్కనే ఉన్న చిన్న ఇంటివేపు నడిచింది. ఏమని చెప్తుంది. "ఈరోజె నాకు తెలిసిన విషయం, నాకు ఈ ప్రపంచంలో అందరికంటె ఆనందాన్నిచ్చేది మీరొక్కరేనని- నా జీవితం మీతో గడపాలని ఉంది. "క్రేజీగా అనిపిస్తుందేమో! తలుపు వైపు నడిచింది. ఇప్పటి చర్య ఎటు దారితీస్తుందో -జీవితంలో ఇది పెద్ద పశ్చాత్తాపపు పుటగా మిగిల్తుందో! హెజిటేషన్‌ను తరిమేసి డోర్ బెల్ నొక్కింది. మేనేజరు తలుపు తీసారు. లీనతను చూడగానే ఆశ్చర్యమే గాక అదోరకమైన భావం కొట్టొచ్చి నట్టు కనిపించింది మొహంలో. మైండ్‌కి ఫేస్ ఇండెక్స్ అంటారు నిజమే.

"మిమ్మల్ని చూడాలని, మాట్లాడాలని వచ్చాను." కొంచెం తడబడింది.
"కమిన్...కమ్" అంటూ తలుపులు వేసి లోపలికి తీసికెళ్ళారు. తాను చెప్పబోయేది తలుచుకుని సన్నగా ప్రకంపించింది. ఆగదిలో అడుగు పెట్టగానె దివ్య హర్మ్యంలో అడుగు పెడ్తున్నట్లు ఫీలయింది. గంభీరంగా నిల్చిన బుక్‌షెల్ఫ్, ప్రతి మనసుని ఛాలెంజ్ చేస్తూ దాని నిండా బుక్స్ కనిపించాయి. తన మనసులోది చెప్పాలనే ఆలోచన ఆమెను ఉద్విగ్న పరిచింది. అతని చూపిన చయిర్‌లో కూర్చుంటూ ఆత్రుతగా అనేసింది.
"అసలు సంగతి ..అ.ఐలవ్‌యూ" లీనత మనసు తేలికైంది. ఉత్కంఠతో లీనత వైపే చూస్తున్న అతను అందంగా నవ్వి.. కొన్ని క్షణాలు ఆగి "ఓహ్ థాంక్ గాడ్, నేనింకా ఏమిటో అని.." తడబడటం అతని వంతైంది.
- మూగ వోయిన నా గళమ్మున గూడ
నిదుర వోయిన సెలయేటి రొదలు కలవు.-
కృష్ణశాస్త్రి గారు అతని మనసులోనిది ఏనాడో ఎలా పలికారు !!
"లీనతా! నేను చూజ్ చేసుకున్న జీవితం చాలా సింపుల్‌ది. నాకిదే ఆనందం."
"నాకు తెలుసు. నాక్కావలిసింది కూడ అదే."
"బాగా ఆలోచించుకో, ఈరోజుల్లో....ఈ సంఘంలోని జీవితం వేరు, నా జీవితం వేరు. గుడికి వెళ్ళి దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తారు, దాన్ని నిర్మించడానికి వేలకు వేలు చందాలు వసూలు చేసి, ఆర్థిక సహాయం చేస్తారు. ముందు తరానికి మన కల్చర్ తెలియాలని ప్రోత్సాహకరమైన కార్యక్రమాలు ఎన్నింటినో ఏర్పాటు చేస్తారు. అనేక రకాల అసంతృప్తి కలిగినపుడు కోరికలు తీరడానికి మొక్కుకుని ముడుపులు కడ్తారు, ముడుపులు చెల్లిస్తారు. ఎంతో తపనతో దేవుణ్ణి ప్రార్థించడానికి వస్తారు. కాని ఏ పేరెంట్స్ కూడ ఇది జీవన విధానమని తలంచరు. తమ సంతానం నాలా ఇది వృత్తిగా చేపట్టితే వారికది సరిపడదు. నేను స్వేచ్ఛా జీవిని, నా మనసు కోరినట్లు ఆ భగవంతునికి నన్ను నేను అర్పించుకునే మనిషిని. ఈ జీవితం నా కొక కవచం, నానుండి అది తీసేస్తే నేను ఆయుష్షు హీనుణ్ణి అవుతాను. మాధవ సేవ నా గమ్యం, మానవ సేవ నా ధ్యేయం. నాతో జీవితం నీకేమిస్తుంది! నీపేరెంట్స్ ఉంటే నీలైఫ్ ఎలా ఉండేదో! వయస్సులో నీకంటె నేను పదేళ్ళు పెద్దవాడిని --"
"మీమెచ్యురిటీ వల్ల నాకు మేలె జరుగుతుంది. నాకు జీవితంలో ప్రశాంతత కావాలి. అది ఇచ్చె మహానుభావుని మనసు కావాలి." రెట్టింపైన గౌరవంతో అంది లీనత.
"నేను ఒక మామూలు మనిషిని. ఆత్మ నిష్ఠమగు బుద్ధిని ప్రతి చర్యలో చేర్చి కూర్చుకుని దినదినాభి వృద్ధి చెందె తేజో మయులే పరిపూర్ణ జ్ఞానులు. జీవితంపై ఆసక్తి వదిలి ఆత్మను తెలిసి ఫలాశలేక కర్మేంద్రియములగుండా కర్మ యోగమును నెరవేర్చు వారు మహనీయులు. వారు అల్పజ్ఞులైన వారికి చేయూత నిచ్చి వెలుగుబాటను చూప ప్రయత్నిస్తారు."
"నేను కోరుకున్నది, మీతో కలిసి జీవించె జాక్ పాట్ పొందాలని. నా మనసులో ఏముందో నాకు బాగా తెలుసు." అంది దృఢంగా.
లీనత మొహంలోని నిశ్చయత చూసి అతను మాటాడలేక పోయాడు. ఒక క్షణం అలా చూసుకున్నారు. అతనిలో నిర్ణయం కదం తొక్కింది.
"విషయాలు రానిమ్ము, విషయాలలోన
కరణమ్ములను గూడ కలిసి పోనిమ్ము;
శాంతమై యుండెనే నాంతరంగమ్ము,
వంత వలదింక నావంతయును గూడ." (ఒక కవి పలికారు.)
మమతకు నేడే పుట్టిన రోజు. సారధి ఆ కన్నియ చేతిని స్పృశించాడు. చెప్పలేని భావాలకు అందమైన భాష్యంలా. ఆమెలో ఉవ్వెత్తున లేచిన ఉషోదయం. తిలక్ కవిత అతని మనసులో కదలాడింది --ఇంటికున్న కిటికీలన్నీ తెరిచి అన్ని పవనాల్నీ ఆహ్వానించు.--
శివుని ఆజ్ఞ లేనిదే చీమైనా కదలదు ఈ అందమైన, మధురమైన సుగంధాల బాల ఒక వీచికలా, ఒక తెమ్మెరలా....మేనేజరు, పార్థసారధి, లీనతకు పార్థుడయ్యాడు. సారధిగా తమ ఇద్దరిజీవితాన్నిముందుకు నడపడానికి నిశ్చయించు కున్నారు.
ప్రాజెక్టు డిసైన్ చేసిన రెండేళ్ళకు టెంపుల్ తిరిగి రిటైర్డు హోమ్స్ కట్టడానికి ఇంట్రస్టు తీసుకుంది. లీనతను ఆర్కిటెక్టుగా ఉండమని అడిగారు. పార్థసారధి కూడ లీనతను ఎంకరేజ్ చేసాడు. లీనత నిరంజన్ కోసం ట్రై చేసింది. నిరంజన్ ఇప్పుడు ఫ్లారిడాలో పెద్ద ఇల్లు కట్టుకుని అక్కడే ఫామిలితో సెటిలయ్యాడు. పార్థ హెల్ప్‌తో ప్రాజక్టు చేపట్టింది లీనత. టెంపుల్ కమిటి కూడ ఇతరులను ఇన్వాల్వు చేయ దలుచు కోలేదని, అన్నీ వాళ్ళె హేండిల్ చేస్తామని ఖచ్చితంగా చెప్పేసారు. ఎనిమిదేళ్ళలో ఆ చుట్టు పక్కల చాలా మార్పు వచ్చింది. గుడి చుట్టూ హిందూ కమ్యూనిటీ పెరిగి పోయింది. రిటైర్డు కమ్యూనిటి ఎపార్టు మెంట్సు ఫుల్లీ ఆక్యుపైడ్. ఎక్కడైనా లాండు లీజులో ఉన్నాయని తెలిస్తే

చూసి కొనె బాధ్యత లీనతకే వదిలేసారు. టెంపుల్ చుట్టు పక్క లాండ్సు కాక వర్జినియాలో కూడ కొన్నిలాండ్సు టెంపుల్ ఆధీనంలో ఉన్నాయి. రెసిడెన్షియల్ అరేంజ్ మెంట్స్ అన్నీ లీనత చూసుకుంటుంది. టెంపులు పనులు అంటె తల్లి, దండ్రుల సేవ చేస్తున్నంత శ్రద్ధగా చూసుకుంటాడు పార్థసారథి.

"ఆనాడు నీ కిష్టమయిన డెసిషన్‌నే తీసుకున్నావు కదా!" అదే ప్రశ్నను మళ్ళీ అడుగుతున్న పార్థసారథి మాటలతో గతంలోంచి

*****ఇహంలోకి వచ్చి*****

తలెత్తి అతని వైపు చూసింది. ఎనిమిదేళ్ళ తర్వాత -ఆనాటిలాగ అంత సన్నగా లేడు. ఋష్యంత మంతా మనసునిండిఉన్నా పైకి మెత్తని నిశ్శబ్దం. జ్ఞాన సంపదతో పాటు కొంచెం వళ్ళు వచ్చింది. అక్కడక్కడా తెల్ల వెంట్రుకలు తొంగి చూస్తున్నాయి. ఆసాఫ్ట్ గ్రే కళ్ళల్లోని ఆ సాధుత్వం అలాగే ఉంది. లీనత తనను తాను చూసుకుంది. కాస్త వొళ్ళు చేసింది. ఇద్దరు పిల్లలను కన్నాక అంతేలే అనుకుంది. బంగారు బొమ్మల్లాంటి ప్రశాంతి, ప్రసన్నలను తలుచుకుని మురిసి పోయింది. తన జీవితంలో వారిద్దరే కాక ఇంకా చాలా మంది పిల్లలు, పెద్దలు, ఎన్నో కుటుంబాలు ప్రేమను ఇచ్చి పుచ్చు కుంటున్నారు.

"రఘు, నిరంజన్‌ల ను చూసాక జీవితంలోనాక్కావలసిన దేమిటో స్పష్టంగా తెలిసి పోయింది. "

"నా ప్రశ్నకు నీ జవాబేది?"

"మిమ్మల్ని ఉడికించాలని వెంటనే రిప్లై ఇవ్వలేదు, అంతకంటె బెస్ట్ డెసిషన్ లేదు. లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్, మిరి మీకో.!"

"ముందు రోజునుండి నచ్చినా-ఆ రోజు చెప్పా పెట్టకుండా ప్రత్యక్ష మయినపుడు తిరిగి తీసుకోలేనంతగా మనసు నిచ్చాను. నా తలపులలో -నీవు వర్షా శరత్తుల నిబిడ సంగ మమున బొడమిన సంధ్యాకుమారి.-లా కనుపించావు." అప్పుడే తెలిసింది-

నీటిని ఎగరేసె నిప్పుంటుందని--(సినారె)

"ఈ నాటి వరకు బయట పడకుండా భలే ఉన్నారు. ఎక్కడా హింట్ కూడ ఇవ్వలేదు." అంది తృప్తిగా.

"మనిద్దరికిఆదేవుడి ప్రేమ కూడ అవసరం. చిన్నగా శ్లోకం ఒకటి చదివాడు."

మూకం కరోతి వాచాలం	(ఎవరి దయ కలిగినచో, మూగివాడు దడదడ మాట్లాడ గల్గునో
పంగుం లంఘయతే గిరిం 1	కుంటివాడు గబగబ కొండలను దాటి వేయనేర్చునో,
యత్కృపా తమహం వందే	అట్టి పరమానంద మాధవునికి ప్రణమిల్లు చున్నాను.)
పరమానంద మాధవమ్ 11 --(స్వామి శంకరానంద)	

సహవాస ఫలితమని ఊరకే అన్నారా!

లీనత మదిలో పదిలంగా కదులుతున్న కృష్ణశాస్త్రి గారి పదాలు పైకే ఉచ్చరించింది.

"సర్వేశ్వరుని హస్త జలజ యుగ్మమున
విశ్వమే హాయిగా విశ్రాంతి జెందె..."--

ఇద్దరూ అలా నడుస్తూ పార్కులో ఆడుకుంటున్న ప్రిల్లల వైపు నడిచారు.

ఇరుగు - పొరుగు

ఇరుగు పొరుగుకు సాయపడితే
మనకు కూడా మేలు జరుగు!
దృష్టి లోపం కళ్ళ దయితే
కళ్ళు 'జోడు' ను మోయగలవా?!
ఇరుగు–పొరుగు, ముక్కు చెవులు
'జోడు' మోసి సాయపడవా?!
దారి చూపే కళ్ళ రుణమును
అది జోడు మోసి తీర్చుకొనవా?!
ఎందుకొచ్చిన మోత బరువని
అది జోడు మోయక వదలి వెడితే
దారి కానక మనిషి పడితే... ?!

కళ్ళ సంగతి దేవుడెరుగు!
మూతి పళ్ళు ముందు విరుగు!
ముక్కు 'పచ్చడి'! చెవుల 'దిబ్బడి'!!
ఒక్క క్షణమున ఇన్ని జరుగు!
కనుక ఇరుగు పెరుగుకు సాయపడితే...
మనకు కూడా మేలు జరుగు!
'పంచేంద్రియాల' సాక్షిగా!!

– మద్దూరు లక్ష్మీనరసింహారావు
Hyderabad, AP